בית ישראל (רוז'ין) — ויקרא

ויקרא תרי"ט

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאוהל מועד אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. ופירש"י אדם למה נאמר מה אדה"ר לא הקריב מן הגזל שהכל הי' שלו אף אתה כו'. כתיב כל פעל ה' למענהו ואיתא כל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה כאלו גוזל אביו ואמו שנאמר גוזל אביו ואמו חבר הוא לאיש משחית. כתיב ויבא אל האדם ויקרא האדם שמות היינו כי אדה"ר הי' משיג המקור והשורש של כל בריא' וחיותם בקדוש' ובקריאת שמות של כ"ד הי' ממשיך להם החיות כי החיות של כ"ד הוא [השם] שלו וזהו בחי' ברכה כשמעלה כל הדברים לשרשו בקדושה ממילא נמשך ברכה לאותו דבר וזהו חיותו ואף שכל פעל ה' למענהו מכל מקום כל העולם כולו לא נברא אלא לצוות לזה כי הוא ממשיך להם החיות. וזהו אד"ם א' ד"ם כי איש יקרא בשר ודם אבל מי שממליך אלופו ש"ע על דם נפש הבהמיות שלו והוא מעלה כל המדות להשי"ת אז נקרא אדם. וזהו איזהו שוטה המאבד מה שנותנים לו מ"ה הוא הנשמה שנותנים לו מן השמים כי אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות ומאבד בחי' מ"ה אדם שממליך אלופו של עולם על נפש הבהמיות. וזהו שויתי ה' לנגדי תמיד היינו כל התנגדות שהיצה"ר מנגד אותי תמיד בכל המדות שויתי ה' היינו הצדיקים מעלין כל המדות לשרשן מדת אהבה רעה ותאוות לאהבה עלאה ומדת יראה רעה וכעס ליראה עלאה ומדת התפארת וגדלות מעלין אותו לתפארת ומזה נמשך שויתי ה' היינו בכל היסורין שיש לאדם הוא בחי' דין משוה אותו לשם הרחמים כי כל מה דעביד רחמנא לטב עביד כי כל היסורין שיש לאדם הוא בחי' דין הוא בכדי שימשך לו טוב מזה. וזהו אדם כי יקריב מכם הוא מדה כנגד מדה בכל המדות שהיצה"ר מסית אותו הוא מעלה אותם המדות ועובד בזו המדה להשי"ת והוא נעשה בחי' קרבן לה' וזהו ויקרא פירש"י לשון חיבה לשון שמלאכי השרת משתמשין בו שנאמר וקרא זא"ז אבל באוה"ע הוא נגלה עליהם בלשון טומאה וארעי שנאמר ויקר אלקים אל בלעם ויקרא א' זעירא כי הצדיקים ואנשים הכשרים יודעים שכל התות"פ שלהם הוא רק מכח השי"ת בחי' ואתה מחי' את כולם כי בלתי חיותו אין במעשיהם כלום כי אדני שפתי תפתח וזהו א' זעירא כי כל מה שלומדים ומתפללים יותר הם מתקמנים בעצמם יותר אבל באוה"ע ועמי הארץ אם עושין איזהו דבר טוב הם מתגדלים בעצמם יותר שזהו מכחם ומזה נמשך להם שם טומאה שנאמר ויקר אלקים אל בלעם אבל מי שממליך אלופו של עולם על דם נפש הבהמיות שלו והוא בחי' מ"ה אדם ומעלה כל המדות לשורשן הוא נעשה בחי' קרבן וזהו לצדיקים אבל לאנשים פשוטים עיקר עבודתם הוא זבחי אלקים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה וזהו מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם לשבר כל התאוות. וכל הבהמיות. הצדיקים הם בחי' קרבן לה' ולאנשים פשוטים צריכין להיות עכ"פ בחי' זבחי אלקים.

עוד אמר כי איש אשר מתנהג בבחי' זבחי אלקים רוח נשברה כנ"ל יוכל לבוא למדריגת קרבן לה' כי מתוך שלא לשמה בא לשמה כי מזה שיש לו יראה תתאה בחי' שלא לשמה יוכל לבוא לשמה ליראה עלאה כדכתיב שמש ומגן ה' אלקים ונעשה בחי' קרבן לה'.

עוד אמר אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. כתיב ויהי האדם לנפש חי' ומתרגם לרוח ממללא היינו שלומד ומתפלל לפני השי"ת וזהו אדם כי יקריב מכם מה שביכולתו תות"פ הוא נעשה בחי' קרבן לה' וגם מאכילה ושתיה ושינה וכל עשייתיו צריך לקרב הכל להשי"ת בבחי' בכל דרכיך דעהו וזהו מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם.